

640

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1938 r.

o przepisach przejściowych i uzgadniających, związanych z rozciągnięciem na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

Na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 612) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) W okresie kampanijnym 1939/40 z części nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego cukru, określonej w § 1 pkt 2) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. o zasadach podziału nadwyżki kontyngentu wewnętrznego cukru (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 634), Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona według swego uznania przydziału uzupełniającego na rzecz tej cukrowni, której rejon produkcji zostanie zwiększony na skutek przyłączenia

gospodarstw rolnych, położonych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

(2) Pozostałość z części nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego cukru, wymienionej w ust. (1), po zastosowaniu przepisu w tym ustępie zawartego, zostanie rozdzielona według zasad § 1 pkt 2) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 634).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

641

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 listopada 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczty i Telegrafów w zakresie ich właściwości, o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 6 ust. 4, 8 ust. 6, 15 ust. 3, 22 ust. II pkt 1, 4, 8, 9, 14, 15, art. 30, 44, 49 ust. 5, 55, 63, 71, 72, 73, 117, 118 ust. 2, 121 ust. 4, 133, 134 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W przepisach wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820), zmienionych i uzupełnionych rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 9 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 385), z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481) oraz z dnia 9 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 266), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 8 w ust. 3) pkt a) otrzymuje brzmienie:

„a) od towarów, przywożonych z zagranicy w czynnym obrocie uszlachetniającym lub reparacyjnym oraz wywożonych za granicę w

biernym obrocie uszlachetniającym lub reparacyjnym, z wyjątkiem statków morskich (poz. 1154 pp. 1, 2, 3 taryfy celnej przywózowej) — 4 gr od 100 kg wagi surowej;”;

2) w § 9 kropkę w pkt n) zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy pkt o) w brzmieniu:

„o) za każdorazowym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu — inne towary wolne lub też zwolnione od cła, przywożone drogą lądową.”;

3) w § 12 po ust. 2) dodaje się dwa nowe ust. 3) i 4) w brzmieniu:

„3) Kraj pochodzenia towarów ustala się w zasadzie na podstawie świadectw pochodzenia.

4) Osobne zarządzenia Ministra Skarbu, ogłaszane w Monitorze Polskim, ustalają przypadki, w których kraj pochodzenia towarów powinien być udowodniony wobec władz celnych świadectwem pochodzenia oraz warunki, jakim świadectwa pochodzenia powinny odpowiadać.”;